

CZASOPISMO

TOWARZYSTWA APTEKARSKIEGO.

Wychodzi co 1go i 15go każdego miesiąca w objętości 1—1½ arkusza druku. — Prenumerata wynosi dla członków towarzystwa rocznie 4 złr. 30 ct.; półrocznie 2 złr. 20 ct.; dla nieczłonków w Austrii rocznie 6 złr. 30 ct., półrocznie 3 złr. 20 ct., w Warszawie rocznie 4 kop. 50, na prowincyi w Król. polskiem i w Ces. Rossyjskiem z przesłanką rsr. 5 kop. 20; w Niemczech rocznie 12 Mk., w Belgii, Francyi i Szwajcaryi frank 15.— Cena ogłoszeń wynosi 6 ct. od wiersza (petit). Administracja we Lwowie w aptece H. BLUMENFELDA na Zótkiewskim. Wszelkie korespondencje i listy dotyczące redakcyi a i reklamacyje adresować należy do redaktora Lwów ul. Kopernika l. 21 w parterze. — Ogłoszenia w Wiedniu przyjmuje wyłącznie kolega E. Koszałek. Hernals, Hauptstrasse 46.— W Warszawie główny skład u Gebetnera i Wolff'a.

Treść: O arbutynie i jej własnościach leczniczych podał M. Karcz. — Alkalojdy chinowe przez Hesse'go. (Dokończenie). — Nowe surowe leki. — Pierwsza międzynarodowa farmaceutyczna wystawa w Wiedniu 1883. Krótkie sprawozdanie napisał redaktor Czasopisma. (Ciąg dalszy). — Wiadomości bieżące. — Z wydziału galicyjs. towarz. aptekarskiego. — Konkurs. — Ogłoszenia w osobnym dodatku.

O arbutynie i jej własnościach leczniczych.

W Centralblatt für klinische Medicin ¹⁾ zwraca uwagę Menche na działanie moczopędne arbutyny, glukozydu zawartego w liściach mącznicy, (Arctostaphylos Uva ursi) uważanego dotychczas za środek obojętny, jakkolwiek już od dawna w katarach pęcherza moczowego nastój z liści mącznicy był przepisywanym.

Arbutyna została jeszcze w roku 1852 przez Kawalier'a w liściach mącznicy odkrytą ¹⁾ i według obliczeń na 100 cz. Fol. Uvae ursi, przypada 3,5 cz. arbutyny.

Przedstawi się ona w zwykłej temperaturze pod postacią białych igielek, łatwo w ciepłej wodzie rozpuszczalnych, bez zapachu smaku zaś lekko gorzkiego. Z kwasem fosforomolibdenowym daje charakterystyczne osad niebieski.

Mocz oddany po zażyciu arbutyny jest z początku zupełnie czysty, dopiero po pewnym czasie ciemnieje, przyjmując zabarwienie zielonawe, podobne do moczu organizmu, zatrutego kwasem karbowym. W moczu takim wykazać można obecność hydrochinonu,

¹⁾ Nr. 27 1883 r. 2) Obok arbutyny wykrył w liściach mącznicy Trommsdorf Urson (C₂₀ H₁₇ O₂).

jednego z produktów rozkładu arbutyny, która pod wpływem emulzyny lub rozcieńczonych kwasów rozpada się na $C_6H_{12}O_6 + C_6H_4(OH)_2$.

Menche używał arbutyny z bardzo pomyślnym skutkiem w znacznych obrzękach i powiększeniach wątroby w przypadkach wad organicznych serca i wielkiej ilości białka w moczu, a także w suchotach i przypadkach przewlekłego gruźliczego zapalenia otrzewnej. Bardzo mała ilość arbutyny zwiększa już o 200 — 400 cent. sześcien. moczu na dobę. Dawki, jakie początkowo przepisywał Menche wynosiły 0.8 pro die, później jednak przekonawszy się, że środek ten nie sprawia chorym żadnego przykrego uczucia, przyszedł aż do dawek 6 — 8 gramów (t. j. dwa razy po 3 — 4 gr. pro die).

Środek ten jest obecnie jeszcze bardzo drogi, gdyż 10 gr. kosztuje 2 złr 45 ct, możemy mieć jednakże nadzieję, że tak samo jak inne środki lecznicze początkowo bajecznie drogie, wkrótce przystępniejszym się stanie.

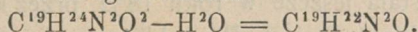
M. Karcz.

Alkaloida chinowe.

Przez Hesse'go.

(Dokończenie).

Apochinamina. $C^{19}H^{22}N^2O$. Jest izomerem homocynchonidyny i tworzy się przez działanie kwasu solnego stężonego na chinaminę i conchinaminę — według równania:

Jest to proszek biały bezkształtny, łatwo rozpuszczalny w eterze, alkoholu i w kwasie solnym rozcieńczonym; wodorochlorek jest bezkształtnym, z chlorkiem platyny produkuje osad żółty, bezkształtny, wzoru $(C^{19}H^{22}N^2O.HCl)^2 + PtCl^4$, a z chlorkiem złota produkuje osad który nie zmienia koloru.

Chinamicyna. $C^{19}H^{24}N^2O^2$. Bierze początek od siarkanu chinaminy lub też conchinaminy ogrzewanej od $100^\circ C.$; pozostałość rozpuszcza się w wodzie zimnej i osadza się dwuwęglanem sodowym, tym sposobem alkaloid całkowicie oddziela się od chinamidyny, przez kilkakrotne rozpuszczanie w kwasie octowym i osadzanie dwuwęglanem sodowym.

Chinamicyna stanowi proszek biały, bezkształtny, topiący się pomiędzy 95 a $102^\circ C.$, jest łatwo rozpuszczalną w eterze i kwa-

sie siarkowym, z którego to ostatniego rozczynu chlorki złota i platyny wywołują żółte osady.

Protochinamicyna. $C^{17}H^{20}N^2O$. Tworzy się jak poprzednia pod wpływem podwyższonej temperatury lecz wyższej od $100^{\circ}C$. to jest bliskiej między 120 a 130° .

Siarkan jest prawie nierozpuszczalnym w wodzie zimnej.

Alkaloid ten jest nierozpuszczalnym w eterze, łatwo rozpuszczalny w kwasie octowym tworząc płyn brunatnawy, w którym amonijak i dwuwęglan sodowy tworzą kosmki bezkształtne, koloru jasno brunatnego, a które po wysuszeniu stają się czarnymi.

Paracyna. $C^{16}H^{18}N^2O$. Znaleziona z chinaminą w korze chinu czerwonej z Darejelingi; dwuwęglan sodowy osadza takową natychmiast z rozczyńców słabych; stanowi proszek bezkształtny jasno żółty, rozpuszczalny w stanie wilgotnym w eterze, którego barwi żółto, tworzy sole bezkształtne.

Chlorek złota w rozczyinach tych zrzadza zmętnienie żółte nie przechodzące w purpurowe.

Pajtyna. $C^{21}H^{24}N^2O + H^2O$. Alkaloid ten odkryty został w 1870 r., w korze chinu białej z Pajty; krystalizuje w pyszne pryzmy, z chlorkiem złota daje takie same reakcje co chinamina, conchinamina i chinamidyna, odróżnia się jednak od ostatnich że bywa łatwo osadzonym przez dwuchlorek platyny.

Pajtyna skręca światło spolaryzowane na lewo.

Pajtanina jest to alkaloid bezkształtny którego towarzyszy pajtynie w korach chinu z Pajty; łatwo rozpuszcza się w eterze chlorek złota barwi ją purpurowo, a platyny osadza ją.

Kuskonina. $C^{22}H^{26}N^2O^4 + 2H^2O$. Odkryta przez p. Leverköhn w korze chinowej z Cusco, krystalizuje w małe blaszki.

Substancja ta odróżnia się od wszystkich alkaloidów chinowych tem, że z kwasem siarkowym tworzy związek bezkształtny, gęstości galarety, którego nie rozpuszcza się w nadmiarze kwasu.

Octan i inne sole kuskoniny są również galaretowate.

Arycyna. $C^{23}H^{26}N^2O^4$. Znajduje się w tych samych korach co kuskonina, z których pierwszy raz wydzieloną została przez pp. Pelletier i Cariol.

Stanowi pryzmy białe, cienkie, topliwe w $188^{\circ}C$., światło spolaryzowane w promieniu zielonym tak jak kuskonina skręca na lewo, niektóre sole posiadają konsystencyję galaretowatą, co takową odróżnia, a dwuszczańian i octan charakteryzują się swoją łatwą rozpuszczalnością.

Kuskonidyna. Pochodzi z kory Cusco, amonijak z rozczyńnów kwaśnych osadza ją w formie kłaczków bezkształtnych. koloru jasno żółtego, które oplukane zbijają się w masę, która zwolna suszona staje się więcej zbitą.

Javanina. Otrzymaną została z kor odmiany Calisaya z Jawy.

Kryształizuje z rozczyńnów wodnych w tablice romboidalne, łatwo rozpuszczalne w eterze, rozpuszczone w kwasie siarkowym przybierają kolor ciemno żółty, a kwas szczawiowy z tym alkaloidem tworzy sól obojętną kryształizującą w blaszki.

W korach chinowych a mianowicie w korze chinu żółtej Calisaya z Boliwii, znaleziono alkaloid płynny, tworzący plamę olejistą na papierze, i posiadający woń przenikliwą przypominającą kinoleinę.

Istnieją jeszcze inne odmiany alkaloidów otrzymanych przez Zorna zwanych *wodorocynchoniny* są to zasady otrzymane przez działanie bardzo stężonego kwasu solnego na cztery zwykłe alkaloidy chinowe.

Nowe surowe leki *).

I. Tayuya. (*Trianosperma ficifolia* z rodziny Dyniowatych). Według dra Domingo Parodi znakomity i przez mieszkańców Paragwaju i Brazylii od dość dawna znany lek wymiotny i przeczyszczający, tamże pospolicie „*Le roi végétal*“ zwany. W Europie przeciw zadawnionej kile i jako lek mocno przeczyszczający zachwalany szczególnie przez dra Ambrosolio z Medyolanu. Zeissl w Wiedniu uważa go w początkach kiły za lek o wiele skuteczniejszy niżli rtęć. Głównym składnikiem leku tego jest *tayunyina*, ciało dotychczas bliżej niezbadane, o którym wiadomo tylko, iż jest łatwo tak w wodzie jak i w alkoholu rozpuszczalnem.

II. Cortex Azadirachtae w różnych rodzajach zimnicy jako lek bardzo skuteczny zachwalana kora. Szczególnie ma się nadawać u rekonwalescentów, którzy powyższe przebyli choroby.

III. Andrographis Kariyat (*Andrographis paniculata*) lek w Indjach obowiązkowy do rzędu pobudzających zaliczany.

*) Ob. Zeitschft. d. a. ö. Aph. z Steans. A nev. Idea. 1883. —

Lud tamtejszy zwie go „*Maha tita*“ co znaczy: „Król goryczy“. W Europie zachwalają go w niestrawnościach.

IV. *Atees* (*Aconitum heterophyllum* z rodziny Jaskrowatych). Korzeń tojadowy wolny od akonityny i wszelkich trująco działających składników uważany bywa za lek przeciwwzinniczny i krzepiący szczególnie u rekonwalescentów po chorobach bardzo osłabiających i długo trwałych zimnicach. **)

V. *Radix Belladon. Japon.* (*Scopolia Japonica* z rodziny Trędownikowatych) używany do tych samych celów co nasza wilcza jagoda. Według Martin'a z Tokio nie zawiera atropiny lecz tylko solaninę; Kauggart zaś twierdzi, że zawiera dwa alkaloidy (dotychczas nieznane bliżej) tj. rotoinę i skopolinę.

VI. *Ajowan* (*Ajwain. Omum. Ptychotis Ajowan* z rodziny Okólkowych) roślina w Afryce a także i Indyjach wschodnich pospolita. Zachwalaną bywa jako lek korzenny przeziwko kolkom i wietrznicy.

VII. *Chaulmoogra Petarkura* (*Gynocardia odorata* z rodziny Arnotowatych) pospolita w Indyjach wschodnich a także na półwyspie malajskim. Z niej uzyskiwany ostatnimi czasy w Europie i Ameryce w lecznictwie jako lek zachwalany olej konsystencji łożu topi się w ciepłocie 42 stop. Cel. i posiada ciężkość właściwą = 0,930. Lek to przeciw wysypkom a według dra Monath'a przeciw kile. W Europie dopiero od r. 1870 znany, bywa przez lekarzy europejskich używany miasto oleju rybiego, ma bowiem posiadać własności pożywne. ***)

Oprócz powyższych nadeszły do Europy ostatnimi czasy jeszcze następujące japońskie leki surowe:

I. *Bai — Mo*, owoc obfitujący w skrobię wielkości od laskowego do włoskiego orzecha. Posiada on smak gorzki i zdaje się być niczem innem jak gatunkiem hermodaktyłów. Roślina wydająca te owoce bywa w Japonii hodowaną, kwitnie w czerwcu. Chinczycy znają ją również pod nazwą „*Pei-mu*“ — ma ona być znakomitym lekiem przeciw gośćcowi a także przeciw pewnemu rodzajowi bóla-

**) Dokładne opisanie tak całej rośliny jak i korzeni a także dokładny rozbiór korzenia uskutečnił i opisał dr. M. Dunin Wąsowiec. Ob. Wiadomości farmaceutyczne, Warszawa 1879 i Archiv der Pharmacie-Halle 1879.

***) Ob. Dra M. Dunina Wąsowicza. Farmakognozyja Lwów 1883 str. 130.

czek zwanych w Japonii „Nin-mencho“ (prawdopodobnie nasze czéraki).

II. *Botan* (*Paeonia Moutan* Sims. z rodziny Jaskrowatych). a raczej jej zewnątrz ciemno-lilijowo-brunatna wewnątrz białawo-czerwona, w skrobiję obfitująca, w ogóle bardzo twarda czasami rogowata kora, smaku piekąco-korzennego a woni podobnej do woni gatunków Obówka lecz mocniejszej. Należy do rzędu leków spędzających (w Japonii); lekarze chińscy zadają ją w połowicznych bólach głowy, w czasie nieprawidłowej menstruacji itd. Ma zawierać jakieś korzenne, kryształiczne ciało, do kwasu kaprynowego zbliżone.

III. *To-Sai-Shin* (*Asarum Sieboldii*). Kłęb tej rośliny do kłęba wężownika powierzchownie podobny jest wałeczkowaty, zewnątrz jasnobrunatny, zupełnie gładki; — smaku korzennego przypominającego po części muszkatowiec a po części sasafrzan, później piekącego i wywołującego ślinopłyn; woni korzennej, lecz nie kamforowej. W Japonii mało uprawiana roślina należy do leków pobudzających.

Pierwsza międzynarodowa farmaceutyczna wystawa w Wiedniu 1883 r.

Krótkie sprawozdanie napisał redaktor Czasopisma.

(Ciąg dalszy).

W grupie drugiej: „*Literatura zawodowa. Farmacyja i pokrewne umiejętności*“ wzięło udział 32 wystawców. W tej grupie najokazalszą była wystawa księgarni nakładowej A. Hartleben'a w Wiedniu. Oprócz niemieckich wystawiono także zawodowe dzieła i czasopisma francuskie, angielskie i włoskie. Czeskich lub polskich, w ogóle sławiańskich piśm lub dzieł niewidziałem wcale na tej międzynarodowej wystawie. Tutaj także a to na stoliku redakcji czasopisma „*Zeitschrift des allgem. oestr. Apotheker Vereines*“ postawiono wypracowaną przez lwowskiego aptekarza p. J. Piepesa: „*Mapę obejmującą terytoryjum Gremijum aptekarzy Galicyi wschodniej*“. Zręcznie wykończona i dobrze obmyślona mapa ta, daje dokładny obraz rozłożenia aptek należących do tutejszego gremijum, nadto wykazuje natychmiast jakiego rodzaju

jest aptéka czy koncesyjonowana czy sprzedajna, wreszcie czy istniała podczas ukonstytuowania się terażniejszego gremijum czyli też dopiero po ukonstytuowaniu się tegoż założoną została. Szkoda tylko że pracę tę ustawiono dość niefortunie, bo w końcu stolika zarzucanego mnóstwem druków. W dodatku panna zastępująca redakcyję wspomnianego czasopisma na wystawie i sprzedająca tamże katalog wystawy i czasopismo wystawowe zazwyczaj całym korpusem swym zasłaniała wspomnianą mapę, przezco niejednemu z zwiedzających wystawę ta ostatnia stawała się niewidzialną.

Grupa trzecia obejmowała: „*Aparaty i maszyny służące do wyrobu przetworów leczniczych*“. Wystawiło tu swe wyroby 20 firm a to 2 francuskie, 1 amerykańska, 1 węgierska i 16 niemieckich, po największej części wiedeńskich. Z francuskich firm wystawił po raz pierwszy w ogóle *Kazmierz Masse* aptékarz z St. Just-en Chaussée swoje przyrządy do ucierania maści i mleczanek, bardzo zmyślne i pięknie się prezentujące. Na uwagę zasługuje także kocioł parowy zastosowany do potrzeb laboratorium farmaceutycznego, ulepszonej konstrukcyi z piecem mogącym w każdej chwili być regulowanym. Kocioł ten wystawiła istniejąca od r. 1830 fabryka *Jerz. Jak. Mürrle* z Pforzheim z wiel. księst. Badeńskiego. — *August Zemsch* fabrykant maszyn w Wiesbadeniu wystawił wszystkie swe wyroby mogące mieć zastosowanie w laboratoriach farmaceutycznych jak swoje młynki, sieczkarnie, prasy do wycisków a także zupełnie nowej konstrukcyi wyciskacz do pastylek. Wyciskacz ten pomimo iż jest w istocie bardzo przydatnym, jest stosunkowo niesłychanie tanim, kosztuje bowiem tylko cztery i pół marki, a z jakimkolwiek bądź napisem tylko pięć i pół marki. Powyższa fabryka przesłała każdemu chcącemu posiadać taki wyciskacz 1 egz. na okaz, który w razie nienadania się bez wszelkich wynagrodzeń napowrót przyjmuje. Każdy więc może się przed nabyciem przekonać o praktyczności tego przyrządu. Wyciskacz kształtu owalnego kosztuje o 50 fenigów więcej a więc 5 względnie 6 marek.

Na wzmiankę w końcu zasługuje także maszyna do komprimowania leków pomysłu prof. *Rosenthal'a* sporządzona i wystawiona przez *E. M. Reininger'a* mechanika uniwersyteckiego w Erlandze.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

Wiadomości bieżące.

✎ Z powodu wyjazdu redaktora wydanie nr 17 naszego pisma opóźniło się o dni kilka. Od teraz jednak znowu regularnie wydawać będziemy Czasopismo.

— Oczy całego świata naukowego zwrócone są na Pasteur'a i Koch'a, dwóch wielkich badaczy i wielkich przeciwników na polu mykologii nowoczesnej; a chociaż Pasteurnowi należy się cześć początkowania na tej niwie, a doniosłość jego wynalazków jest znaczniejszą, dotychczasowe odkrycia Kocha niemniej każą mu wróżyć wielką naukową sławę. Oto kilka dat z życia tych mężów: Koch pracując nad swemi badaniami węgliką i posocznicy mysz, był praktycznym lekarzem w małej miejscinie Wolstein. Prof. Kohn z Wrocławia, oceniwszy wartość naukową wynalazków Kocha, namawiał go do zamieszkania w uniwersyteckim mieście; po półrocznem usiłowaniu otrzymania posady w wrocławskim Uwersytecie zmuszony był Koch powrócić z Wrocławia do Wolstein. Po roku otrzymał Koch propozycję dyrektora Zakładu zdrowotnego do zajęcia w nim miejsca rady; Koch usadowiwszy się na tém stanowisku rozpoczął gorączkowo swe badania, których wynikiem było znakomite odkrycie prątków gruźliczych (*Med. News*, 23 czerwca). Pasteur kształcił się w Ecole normale; jako 26-letni młodzieniec drukował już szereg artykułów o kryształografii, które mu otworzyły 1862 roku podwoje Akademii nauk. Rozbiór chemiczny winianu amonowego naprowadził go na drogę nauki o fermentacyi. R. 1857 wyszła jego pierwsza praca o fermentacyi mlékowej, poczem następowały artykuły o fermentacyi winowej, wyskokowej, masłowej, moczowej. Wkrótce podniósł Pasteur wieloletni naukowy spór o samorodztwie (*generatio spontanea*), z którego wyszedł zwycięzko. W r. 1862 przystąpił Pasteur do badania chorób zakaźnych, lecz chwilowo zmuszony był opuścić to pole, wezwany przez rząd do wystudjowania choroby jedwabnika; Pasteur wahał się z przyjęciem tej misyi, tłumacząc się, że nigdy jedwabnika nie oglądał; tem lepiej odparł mu sławny Dumas: „nie będziesz Pan przesadzać sprawy zupełnie ci obcej i gruntowniej ją zbadasz“. Po pięciu latach nie tylko obie choroby jedwabnika były poznane i opisane, ale Pasteur podał radykalny środek unikania ich. Każdy wyższy umysł wytwarza naśladowców i współpracowników: pod kierunkiem Pasteura pracowali i pracują z pożytkiem dla nauki Pp. Joubert, Chamberland, Roux i Thuillier. Po licznych pracach o węgliku nastąpiło odkrycie ochronnego szczepienia tej choroby, dalej idą doświadczenia nad prątkami posocznicy, cholery kur, choroby prosiąt zwanej *rouget*, wścieklizny itd. Wyniki tych badań miały wielkie znaczenie naukowe i ekonomiczne. Dzięki Pasteur'owi nie przepadły wina francuskie i jedwabnictwo; nauczył on nowego sposobu przygotowywania octu, śmiertelność była zmniejszyl o dziesięć razy. Podług wyznania samego Li-
stera ojcostwo leczenia przeciwniegnilnego w chirurgii należy się te-

oryjom Pasteura. Znamienity Huxley miał zupełną rację twierdząc, że dosyć było samych wynalazków Pasteura, ażeby módz uisćcie 5-miljardowy haracz wojenny który Francycja zapłaciła Niemcom. (Prz. 1. z. *Revue scientifique* 28 lipca).

Sprawozdanie chemika kr. st. miasta Lwowa za czas od 1go stycznia do 31go grudnia 1882 r.

W ciągu roku 1882 wziął chemik udział w 429 komisjach policyjno-sanitarnych. I tak: w 274 restauracjach i szynkach, w 18 mléczarniach i kawiarniach, w 14 cukierniach i fabrykach wyrobów cukierniczych, w 1 fabryce czekolady (2 razy), w 1 fabryce masła sztucznego, w 19 sklepach korzennych, w 9 grajzlerniach, w 13 piekarniach, w 9 składach mąki, w 1 fabryce moszczu (2 razy), w 1 rzeźni (żydowskiej), w 1 koszarach wojskowych (miejskich — 2 razy), w 4 składach wód mineralnych (7 razy), w 2 składach owoców południowych (5 razy), w 40 fabrykach i wyszynkach wody sodowej (53 razy). — W komisjach tych brali udział w pierwszym rzędzie wy Fizyk Dr Kosiński, dalej radcy i inni urzędnicy Magistratu, głównie zaś komisarz targowy P. Hołodyński. W biórze targowym obecnym był chemik w ciągu całego roku 317 razy, załatwiając drobniejsze sprawy, w których orzeczenia rzeczoznawcze można było wydać na podstawie szybko uskutecznić się dających jakościowych odczynów.

Co do rozbiórów to uskutecznił on takowych ogółem 1109 i tak było: Prób Wina białego 79 (8 samorodnych); reszta zaś mieszaniny różnych win lichych, ale tylko 1 w jednym wypadku (zdrowiu szkodzić mogąca): Wina czerwonego 102 (2 czygte samorodne, reszta mieszaniny różnych win barwione najczęściej morwą lub czernicami, rzadziej czarną różą a w 2 wypadkach fuksyną. — Wódek prostych 39, wszystkie fuziowo, w 7 wypadkach ilość fuzlu przewyższała $5\frac{5}{10}$, Likierów i asencyi 203, z tego 109 zupełnie dobrych, reszta fuzlowa — 5 barwione fuksyną, Rumu 34 wszystkie sztuczne, fuzlowe, 3 próby octem drzewnym zaprawione, — Miodu przasnego 2, pitnego 3, wszystkie próby dobrze. Piwa 12, liche ale bez domieszek szkodliwych. Śmietanki 18 — wszystkie próby były niezbiezanem mlékem w 7. wypadkach mąką a w 1 białkiem zaprawianem. Mléka 179, 8 dobre, reszta mniej lub więcej rozwoznione, czasami zaprawiane sodą, boraksem lub potasem. — Masła 27 — z tych 25 czystych lecz zjełczałych, 2 zarobionych z kartoflami barwionych orleaną. Sérów 13, — z tych 5 zgniłych. Kawy surowej i palonej

51 wszystko gatunki bardzo liche. Pieprzu tłuczonego 17, papryki 9, cynamonu 7, z tego zafalszowanych było pieprzu 3, papryki 1, cynamonu 2 próby. Cykoryi 11, — wszystkie niezłe. Octów 12, wszystkie liche lecz tylko w 1 wypadku zaprawione kwasem siarkowym. Musztardy 10 niezłe. Kielbas na truciznę zwaną „Wurstgift“ 3 — były wolne od takowej. Tłuszczów mineralnych, smarowideł 6; barwików używanych do barwienia napoi i używek 14; olejków lotnych używanych do fabrykacyi wódek 19; wody mineralne 2. — Mąki prób 32, z tego 9 stęchłych; pieczyw 7 z tego 1 próba zafalszowana. Past owocowych i sorbetów 21, cukrów 39, — z tego 7 prób barwionych aniliną czerwoną. Syrupów prób 70 z tych tylko 3 zafalszowane: — Cukru tłuczonego (Farinamehl) 5 prób; rozmaitych tak prostych jak i złożonych leków skonfiskowanych po sklepach żydowskich ogółem 27. w końcu 36 wód studziennych i źródlanych z miasta i okolicy.

Do analiz tych napisał chemik ogółem 379 referatów opdaných Departamentom II, III, IV, V i VI a także Fizykatowi i targowemu Urzędowi miejskiemu. Na podstawie tych rozbiórów przeprowadzono śledztwo i ukarano za fałszowanie pokarmów i napoi w roku 1882 3210 osób.

Z wydziału towarzystwa aptécarskiego.

Do sprzedania: Hba Menth piper.

Castoreum sibir. deka 3 złr. 50 ct.

Cantharides frag. kilo 4 „ 20 „

Lapis Cancror kiio 5 „ 50 „

Secale cornut „ 1 „ 10 „

Sem foeniculi nov. kilo — „ 40 „

„ sinapis alb „ — „ 20 „ (100 kl. 16 złr.)

Poszukuje się do kupienia: Baccae Myrtillorum

Hba Centauri

Flores Chamomil vulg.

„ Malvae arbor

Sem Sinapis nigr.

Hba. Absinthi jak największą ilość.

Poszukują umieszczenia: Magistrowie — asystenci.

Aptéka w małym miasteczku z domem i ogrodem do sprzedania.

Aptéka w małym miasteczku przynosząca 2500 złr. dochodu jest do sprzedania.

Kilku słuchaczy kursu farmaceutycznego poszukuje na czas feryj zastępstwa.

Poszukuje się dzierżawy w większém mieście powiatowém.

Pp. którzy z pośrednictwa skorzystali, a taksy ustanowione statutem w kwocie 2 złr. jako nieczłonkowie towarzystwa nie uiścili, raczą takową na ręce podpisanego nadesłać.

S. Kajetanowicz,
w aptéce pod złotym lwem
we Lwowie.

Redakcyja otrzymała w miesiącu lipcu i sierpniu 1883.

Casopis českého lékarnictva. 1883. Rocznik II. Nr. 13—16

Czasopismo techniczne. Lwów 1883. Rocznik I. Nr. 7. i 8

La Ruche Pharmaceutique. Bulletin mensuel. Paris 1883 Nr. 6. (Nr. 1. z roku 1880 nie doszedł nas).

Medycyna Czasopismo tygodniowe dla lekarzy praktycznych. Warszawa Tom : XI. 1883. Nra 27—34.

New Remedies. New-York. Vol. XII. 1883. Nr. 7. i 8

Pharmaceutische Zeitung. Centralorgan fuer die gewerblichen und wissenschaftlichen Interessen der Pharmacie itd. Bunzlau 1883. Nra 54—59.

Przegląd lekarski. Organ towarzystwa lekarskiego krakowskiego. Kraków. Rocznik XXII. Nra 27—34.

Przewodnik bibliograficzny. Miesięcznik dla wydawców, księgarzy i w ogóle czytających książki. Kraków. Rocznik VI. 1883. Nr. 7.

Przewodnik gimnastyczny. Organ. tow. „Sokół”. Lwów. Rocznik 1883 Nr. 7.

Przyrodnik. Dwutygodnik popularny. Tarnów. Rocznik IV. 1883 Nr. 13—14.

Rundschau fuer die Interessen der Pharmacie i t. d. Leitmeritz 1883. Nr. 19—24.

Wiadomości bibliograficzne. Warszawa. Rocznik II. 1883 Nr. 6.

Wiadomości farmaceutyczne. Warszawa 1883. Zeszyt za lipiec i sierpień, który zawiera: Dochođenje chemiczno-sądowe otruc kwasami, p. J. Mrozowskiego. — Jakościowe i ilościowe oznaczanie arsenu w postaci arsenowodoru, p. E. Reichardt'a z Jeny. — Alkaloida chinowe, p. Hesse. — Chemiczna teorja prochów. — Płóść Tymolu w olejku tymianowym — Otrzymywanie chloranu potasowego. — Synteza kwasu szczawiowego. — Ergotyna do wstrzykiwań podskórnych, p. Danecy'a. — Kolocyntyna. — Panklastit. — Jodoform w formie plastru. — Ungt. diachylon Hebrae. — Otrzymywanie Tamar indien. — Raport lekarsko-sądowy o otruciu strychnina, przez Schlagdenhauffen'a i Garnier'a (referent p. Martiné). — Zatrucie chlorkiembaru, p. Courtin'a. — Zatrucie ołowiem. — Zatrucie Jodem. — Otrucie liśmi Zimowitu — Szczupak i Smardz. — Staniol olów zawierający. — Analiza spektralna zastosowana do chemii i farmacji, opracował p. Zygmunt Wawrzeniecki. (Ciąg dalszy). — Zastosowania Glinu. — Samozapalność węgla kamiennych. — Nowa woda mineralna. — Odróżnienie tkanin. — Lój zwany Piney. — Przywóz świeżego mięsa z Ameryki do Europy. — Papier maché. — Rowierzchuia do pocierania zapalek — Odbarwianie żółtych diamentów. — Amoniak w atmosferze. — Nowy odczynnik na siarkę i nitrobenzol. — Kwas ksantowy jako odczynnik. — Cukierki lemoniadowe musujące. — Cegiełki karbolowe. — Cygara i tabaka. — Papier bezpieczeństwa — Kawa figowa i datylova. — Olej racznikowy z gliceryna. — Fabryki chininy. — Włókno drzewne w papierze. — Rozpuszczalnik gumo-żywie. — Wykrycie krochmalu w mleku. — Tropie fruit laxative. — Syr. Calcar ferrat. phosphor. — Usunięcie plam rdzawych. — Przechowywanie roślin w zielnikach. — Wywabienie plam. — Otrzymywanie tlenu. — Wazelina z Jodoformem. — Mel rosarum. — Wino chinowe

z żelazem. — Ol. Baunscheidtii. — Chleb z wodą morską. — Produkcja rtęci. — Plastyczny opatrunek. — Płyn szmaragdowy. — Przechowywanie bukietów. — Balsam na odziebienie. — Maść na odziebienie. — Castor-Oil-Pills. — Na porost włosów. — Podwyższenie głosu. — Rodanowe zapalki. — Klarowanie olejów. — Olejek żywicznego z tranem. — Atrament wanadowy. — Węże Faraona. — Emplastrum Thapsiae. — Vinum Chinae ferratum. — XI. Sprawozdanie z czynności Warszawskiego Towarzystwa Farmaceutycz. za r. 1882, oraz 23 Sprawozdanie z obrotu i stanu funduszów Kasy Wsparcia podupadłych Farmaceutów, oraz wdów i sierot po Farmaceutach pozostałych na tenże rok. *Zeitschrift des allgem. oesterr. Apotheker-Vereines.* Wiedeń. Rocznik 28. 1883. Nra 19—24.

 Autorowie i wydawcy życzący sobie by o wydawanych przez nich dziełach wzmiankowano w Czasopiśmie raczą łaskawie jeden egz. wydanej książki przesłać wprost do redaktora dra M. Dunin-Wąsowicza, doc. uniw. Lwów ul. Kopernika l. 21. Książki te po zrobieniu z nich użytku staną się własnością księgozbioru towarzystwa aptekarskiego.

K o n k u r s.

Na posadę lekarza miejskiego w miasteczku Jazłowcu, rozpisuje się niniejszy konkurs do dnia 30. Września 1883.

Płaca roczna wynosi 200 zlr. i doktorowie medycyny będą mieli pierwszeństwo. Zgłoszenia przyjmuje Zwierżchność Gminna do dnia 30. Września.

Oznajmia się zarazem iż okoliczni Panowie obywatele chętnie ofiarować będą stałą pensję roczną 100 zlr. jeżeli lekarz będzie miał zaufanie i praktykę.

Zwierżchność gminna miasteczka Jazłowca.

Burmistrz **Czerwiński.**

 Młody asystent farmacyi władający językami polskim, niemieckim i rumuńskim znajdzie pomieszczenie pod bardzo korzystnymi warunkami. Bliższe wiadomości udziela Redakcja Czasopisma.
